

Historie terénní stanice PM na Horské Kvildě

Blanka Švecová

The History of the National Museum's Field Research Station Located at Horská Kvilda

The report presented summarises the basic information concerning the history of the National Museum's Field Research Station. It was founded in 1952 and it remains in use to this day. Initially the station was used for researching moors, while during the last 50 years it has been used mainly for zoological research. Its first facility manager was Dr. I. Klášterský (of the Botanical Department of the Museum of Natural History), while for the last 40 years it has been managed by the Zoology Department. Generations of naturalists have obtained very important samples (many samples of amphibians, lichens and fungi, for example), which continue to be objects of ongoing research. The results obtained have been a topic of almost 50 publications. This research was conducted not only by our local scientists but also by foreign ones. The reconstructed station is now also used for vacations.

Keywords: Horská Kvilda, National Museum, Field Research Station, Šumava, History, Amphibians, Lichens, Fungi, Spiders, Mollusca

Cílem textu je zpřístupnit širšímu okruhu čtenářů zajímavá data o historii terénní stanice na Horské Kvildě. Tato data nebyla dosud shrnuta a zpracována jako celek. Většina písemných zdrojů byla uložena jako archivní dokumenty.

Práce o historii terénní stanice čerpá převážně ze zápisů ve staničních denících, které byly na stanici vedeny od jejího založení. Tyto knihy jsou nejen zdrojem informací o historii, ale obsahují i cenná přírodovědecká pozorování. Další doplňující informace poskytla jednotlivá oddělení PM, archiv Dr. Štěpánka a pamětníci, kteří jezdili na stanici pracovat.

Národní muzeum, potažmo jeho Přírodovědné muzeum (dále PM) vlastní již více než 60 let terénní výzkumnou stanici na Horské Kvildě v CHKO Šumava (obr. 1).

Biologické pozorovací stanice byly zřizovány podle příkladu prvních terénních stanic Dr. A. Friče, významného biologa, který spravoval přírodovědné sbírky NM v letech 1854–1923. Za své existence provozovalo PM několik takových stanic. Některé z nich byly mobilní a přemísťovaly se dle potřeb výzkumníků.

Dr. O. Štěpánek, který působil od 1952–1966 jako vedoucí zoologického od-

dělení NM, získal v roce 1946 pro terénní práci domek u obce Horní Lipka u Králík. Tato stanice byla významným místem pro vznik mnoha biologických prací. V 70. letech však zanikla. Dle sdělení pamětníků byla prodána z důvodu vysokých finančních nákladů, spojených se značnou vzdáleností od Prahy.

První písemná zmínka o přírodovědné stanici na Šumavě je z roku 1951. Tato stanice spadala pod působnost Masarykovy akademie práce (dále MAP) a nacházela se v Dobré u Volar (Guthausen). Současně s touto stanicí, kterou provozovala MAP, je ve staničním deníku zmíněna paralelní existence další biologické stanice Národního muzea (dále NM) v Kašperských horách. O této stanici však nemáme další informace.

V této době byl předsedou MAP Dr. Ivan Klášterský, z botanického oddělení NM, který stanici v Dobré také spravoval. Z důvodu rozšíření hraničního pásma však tato stanice musela být zrušena.

Jako náhradní objekt byla prostřednictvím p. E. Boušky (t.č. správce muzea v Kašperských horách) získána 1. 6. 1951 v osadě Zlatá studna bývalá výletní hospoda se stodolou a dvěma chlévy. Správcem se stal opět Dr. Klášterský spolu

zprávy

Blanka Švecová
Národní muzeum
blanka_svecova@nm.cz

Obr. 1: Stanice, čelní pohled, foto: B. Švecová.

s manželkou, kteří za pomoci místního lesního, pana Roberta Steuna opravili budovy, jež byly v dezolátním stavu a pro provoz terénní stanice zatím nevhodné. Pana lesního se podařilo získat nejen pro dozor stanice přímo v místě, ale také pro pomoc s její průběžnou údržbou.

Zřízení této stanice však také nemělo mít dlouhého trvání. Lesní Steun byl roku 1952 služebně přeložen ze Zlaté studny do obce Horská Kvilda. Stanice na Zlaté Studni tudíž zůstala po většinu roku bez dozoru, začala chátrat a s tím se váží první úvahy o tom, zda se opět přestěhovat do jiného objektu, případně stanici zcela zrušit. Situace se postupně stala neudržitelnou, a proto bylo na návrh Dr. Klášterského definitivně rozhodnuto o jejím dočasném zrušení. Manželé Kláštersští s přáteli se však myšlenky na stanici v tomto krásném kraji nechtěli vzdát a začali proto hledat v blízkém okolí nějaké náhradní sídlo.

V poměrně krátké době bylo za pomoci pana lesního nalezeno několik vhodných volných objektů právě v jeho současném působišti. Po jejich zevrubném prozkoumání vybrali jedno menší stavení stojící téměř na samém konci vesnice. Tento domek byl volný, přiměřeně velký a nejlépe vyhovoval potřebám pro výzkum tohoto koutu Šumavy. Nic tedy nebránilo podat na místní správě žádost o jeho přidělení. Žádost byla kladně vyřízena a Národní muzeum takto získalo pro své pracovníky základnu pro terénní výzkumy.

Zajímavostí tohoto objektu je, že dvě místnosti v přízemní části objektu (později v nich byla zařízena kuchyňka a pokojík) byly v roce 1945–1946 využívány jako provizorní kaple. Je vysoce pravděpodobné, že právě zde jako kněz působil Mons. Karel Fořt (8. 11. 1921–21. 1. 2014), nositel Řádu Tomáše Garriqua Masaryka, který svého času také působil jako redaktor rádia Svobodná Evropa.

Z této doby také pocházelo církevní vybavení, které bylo nalezeno uvnitř domku. Jednalo se o církevní obrazy, oltář a skříň s mešními rouchy.

Další prostor, malá zděná přístavba, která nyní slouží jako umývárna, bývala v minulosti chlévem. Původní střecha stanice byla z poloviny šindelová a na ostatní ploše pokryta eternitovými taškami. Okolní pozemek byl oplocený.

V roce 1952 zákonem 52/1952 sb. o zřízení ČSAV, byla zrušena MAP a bylo rozhodnuto, že výzkumné biologické stanice tímto zrušeny nebudou, ale mohou být přiděleny různým přírodovědeckým institucím, které o ně projeví zájem. Tímto přešla biologická stanice MAP do správy „Komise Národního muzea pro přírodovědný výzkum Československa“ a byla přejmenována na „Přírodovědnou výzkumnou stanici Národního muzea v Praze“.

Nájemní smlouva na 10 let se tím nezměnila. Stále platila za stejných podmínek jako pro předchozího vlastníka (MAP), což znamenalo, že až do r. 1962 bude stanice pronajata bezplatně.

V této době byla využívána hlavně k průzkumu rašelinišť, luk a lesních porostů. Osazenstvo stanice tvořili z největší části absolventi lesnických škol a výzkumných ústavů nebo botaničtí badatelé, např. Z. Svobodová, (výzkum rašelinišť), VÚ lesního hospodářství, R. Mykiška (Botanická laboratoř ČSAV Průhonice) a další. Z botanického oddělení NM sem často jezdil pracovat M. Deyl, který zde sbíral studijní materiál. Jeho sběry jsou v současné době uloženy v herbářích tohoto oddě-

lení. Na stanici působil též A. Pilát, zaměstnanec mykologického oddělení NM a veřejnosti známý propagátor tohoto oboru.

Na výzkumech se podíleli i pracovníci historického muzea, kteří sbírali etnografické předměty. Bylo získáno několik sbírkových předmětů pro národopisné oddělení NM. Jednalo se o malovanou skříň (r. 1831), dřevěnou krosnu na klestí, tkalcovský stav, pluh, dřevěný vozík na rašelinu, nástroje na zpracování lnu a nějaké další drobnosti (Štorkán, Břeň, Londa NM).

Zřejmě mezi lety 1956–1957 došlo ke zrušení oplocení kolem pozemku stanice, neboť další zápisy se již o oplocení nezmiňují. Bylo navrženo připojit stanici ke stávajícímu vodovodu, který již sloužil pro hostinec v Horské Kvildě. To by přebývání na stanici výrazně usnadnilo a zpříjemnilo. Tento návrh se však neuskutečnil a voda se nadále donášela ve smaltovaných konvích a kbelících z objektu lesní správy cca 100 m po silnici.

V červnu zemřel pan Steun. Jeho žena se uvolila stanici spravovat alespoň do konce školního roku, protože najmutí nového správce se ukázalo jako problematické.

Nově byl o místní správcovství požádán lesní technik p. Blatský, který se této funkce ujal a stal se tak novým místním správcem.

V této době bylo ředitelství NM doporučeno, aby na MNV v Kvildě podalo návrh na převedení objektu stanice do majetku NM. Při této příležitosti bylo zapsáno, že objekt má 50 m² zastavěné plochy a tehdejší odhadní cena byla 20.800 Kčs.

Ve staniční knize ustávají zápisy od Dr. Klášterského. Patrně to souvisí s tím, že v roce 1954 byla v Průhonicích založena Geobotanická laboratoř ČSAV, kam Dr. Klášterský přešel z NM. S jeho odchodem téměř symbolicky pomalu přicházel konec „starých idylických časů“ výzkumu v divoké přírodě Šumavy.

Po soupisu majetku byla stanice svěřena do správy Dr. Hoberlandtovi (entomologické oddělení NM), jako správci pro NM, místním správcem zůstává pan Blatský.

V roce 1963 ovšem pan Blatský odešel a na jeho místo nastoupil lesní Koňas, který správu stanice převzal.

V letech 1957–1964 byl na stanici častým hostem Dr. Hanzák (zoologické oddělení NM) a později se stal i jejím správcem. V tomto období byla stanice využívána hlavně jako základna pro pozorování a lov vysoké jelení zvěře, tetřevů hlušců a tetřívků, kteří podle očitých svědků (Dr. Anděra in verb.) chodili tokat až pod okna stanice.

Nesnáze ve výzkumech působila blízkost hraničního pásma. Pokud se badatelé vydali hlouběji do lesů, byli zadrženi pohraniční stráží a po kontrole totožnosti vykázáni zpět. Navíc se odtud někdy i celý týden ozývala dělostřelecká palba, čímž se komplikovalo pozorování zvěře v přirozeném prostředí.

Opět proběhla výměna místního správce. Roku 1975 se jím stávají manželé Mánkovi. Paní Mánková také přebírá službu praní prádla pro stanici a výdej klíčů. O stanici pečují do roku 1988.

Již v r. 1986 kdosi zachytil do staničního deníku první zmínku o plánované výstavbě dvou obytných domů mezi lesovou a stanicí. V této době si ale nikdo z „muzejníků“ nedovedl ani představit,

Obr. 2: Podhoubí v kuchyni, foto: B. Švecová.

Obr. 3: Sanace chodby,
foto: B. Švecová.

jak obrovské stavební změny tuto oblast čekají v následujících letech.

Rok 1988 přinesl opět změny. Dr. Hanzák odešel do důchodu a správcovství po něm převzal Dr. Václav Pflieger (malakolog – zoologické oddělení NM).

Obec zavedla svoz odpadu, nemusely se tudíž už kopat odpadní jámy – stanice obdržela popelnici, ale ta se musela odnášet k objektu, který patřil Útvaru hlavního architekta hl. m. Prahy (ÚHA).

Dlouholetí místní správci manželé Mánkovi se rozhodli odstěhovat do Vimperka, a tak opět vyvstala nutnost hledat nového místního správce. Tím se o rok později stal hajný p. Ripl z hájovny Lesní správy pod stanicí.

V témže roce bylo také kompletně vyměněno elektrické vedení uvnitř stanice. Dr. Pflieger se o stanici vzorně staral. Udržoval pozemek, vysazoval stromky a spolu se Z. Slabeciusovou (zoologické oddělení PM) výrazně pozvedli úroveň pohodlí pobytu na stanici.

Rok po „Sametové revoluci“ se otevřela možnost navštívit nové zpřístupněné hraniční pásmo. V červnu tohoto roku jsou konečně pro návštěvníky běžně dostupné prameny Vltavy, ale například přístup do obce Prášily je prozatím uzavřen. O dva roky později je oblast v okolí stanice vyhlášena 1. pásmem Národního parku, což je skvělé, ale způsobuje to nečekané komplikace se samozásobováním dřevem a také případný pohyb vozem po parku je značně omezen.

Rok 1993 je ve znamení čilé přípravy na výstavu o Šumavě v Národním muzeu. Badatelé sbírají přírodniny a pilně fotografují. Výstavu připravoval Dr. Kůrka a Ing. Červená ze zoologického oddělení PM a u veřejnosti měla velmi kladný ohlas.

Na jaře přestala téct voda z pramene ve stráni. Zatím třeba jen na jeden den, ale na podzim se situace opakovala na delší dobu a pramen celkově zeslábl. Tento jev pravděpodobně souvisel s rozvíjející se stavební činností.

V roce 1995 v rámci stavebního řízení v bezprostředním okolí obdrželi pracovníci stanice jako první informace o parcelování louky před stanicí pro stavbu nových domků, v celé H. Kvildě bylo plánováno cca 10 nových domků + penzion a cca 3 parkoviště pro 10–15 aut. Další rok je stržena chalupa č. 12 „u Švarců“, na jejím místě se staví nová – dle zápisu z jednání obecního zastupitelstva to má být vzorová šumavská chalupa s malým hospodářstvím.

V roce 1997 je na průčelí stanice umístěna nová smaltovaná cedule s označením terénní stanice Národního muzea, což doposud někdy vede návštěvníky parku k domněnce, že uvnitř je expozice a někteří se domáhají vstupu.

Roku 2002 opět nastává čas výměny správců. Místní správce pan Ripl oznámil, že z časových důvodů spolupráci ukončuje. Po určitou dobu byla stanice bez místní správy, ale pak se podařilo získat paní Buršíkovou, manželku pana lesního ze správy Národního parku. Péči o stanici ze strany muzea přebírají pracovníci ze zoologického oddělení B. Švecová a P. Kameník.

Na protějším pozemku zatím začal vyrůstat nový objekt a nad stanicí vrcholily přípravy na stavbu dalšího.

O tři roky později zůstala péče o stanici B. Švecové a E. Buršíkové.

V této době se díky kooperaci s mykologickým oddělením NM potvrdilo, že v dřevěných konstrukcích a podlaze se

vyskytuje houba dřevomorka (obr. 2). Bylo zahájeno havarijní řízení k odstranění a přikročeno k celkové sanaci objektu (obr. 3).

Na podzim byla předána opravená stanice opět k užívání.

V roce 2007 postihl celou republiku uragán Kirill, který po celé Šumavě značně poničil lesní porosty. Všude leželo hodně polomů, které dřevaři nestačili odklízet, což mělo za následek vydání zákazu vstupu do lesů. Stanice utrpěla jen minimálně. Vítr pouze trochu poničil střešní krytinu, což se podařilo celkem rychle spravit.

Protože jediný zdroj vody, pramen ve stránce už téměř netekl, byl učiněn rozhodující krok ke zřízení vlastní studny a zavedení vody do stanice. Povolání odborníci provedli zkušební vrt na studnu a pramen vody na pozemku skutečně našli. Koncem léta zem navrtali trvalým vrtem a studna byla uvedena do zkušebního provozu. Na podzim po jeho ukončení bylo zahájeno jednání o zavedení vody ze studny přímo do objektu.

V červnu následujícího roku začaly práce na přívodu vody. Zavedena byla do koupelny, která vznikla malou přestavbou a zateplením bývalého dřevníku (původně kamenného chlěva).

V srpnu 2012 postihla (nejen) tento kout Šumavy, velká povodeň. Nikdo nepamatuje, že by se voda valila z lesa takovou silou, že celá stanice stála na vodní hladině. Naštěstí voda vcelku rychle opadla, takže nenapáchala velké škody.

Stanice se výrazně zmodernizovala a postupně se začala opět naplno využívat i v zimě.

Terénní přírodovědecká stanice v Horské Kvildě sloužila od svého založení do dnešních dnů především k zoologickému, mykologickému a botanickému výzkumu Šumavy. Přírodovědci Národního muzea zde za léta svého působení shromáždili početný dokladový sbírkový materiál (lišejníků, hub, cévnatých

rostlin, ryb, obojživelníků, plazů a drobných savců) a výsledky svého výzkumu zveřejnili v téměř padesáti publikacích (seznam viz níže). Ačkoli v posledních letech stanice slouží i k rekreaci zaměstnanců Národního muzea, její původní poslání s ohledem na významné změny v šumavské přírodě svázané s otvíráním NP širší veřejnosti, zůstává stále velmi aktuální. Věřím, že přírodovědecký výzkum v oblasti stanice přinese ještě mnoho zajímavých poznatků a poslouží i k ochraně centrální části Šumavy.

Seznam prací vzniklých na přírodovědné stanici Horská Kvilda od roku 1981.

- ČIHAŘ, Martin. Početnost a rozmístění pulců skokana hnědého (*Rana temporaria*) a larev čolka horského (*Triturus alpestris*) ve dvou šumavských tůních. *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1989, roč. 158, č. 1–4, s. 59–65.
- HLAVÁČ, Jaroslav. Měkkýši v údolí Pstružného potoka u Hartmanic (Šumava) In: *Silva Gabreta*. 2002, č. 8, s. 167–180.
- HOLEC, Jan. Studium makromycetů na trvalých plochách v hlavních klimaxových společenstvech Šumavy. *Příroda*, 1997, roč. 10, s. 15–48.
- HOLEC, Jan. New records of rare basidiomycetes in the Šumava mountains (Czech Republic). *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1997, roč. 166, s. 69–77.
- HOLEC, Jan, PAPOUŠEK, Tomáš a BERAN, Miroslav. *Houby na Šumavě. Informační materiál (skládačka) pro návštěvníky NP Šumava*. Správa NP a CHKO Šumava, 1997, s. 8.
- HOLEC, Jan. Za houbami do okolí Černého Kříže na Šumavě. *Živa*, 1998, roč. 46, č. 5, s. 237–239.
- HOLEC, Jan. Houby Šumavy chráněné zákonem nebo zahrnuté v Červené knize: nálezy v roce 1998. In: *Silva Gabreta*. 1999, č. 3, s. 17–24.
- HOLEC, Jan a TOMŠOVSKÝ, Michal. Ekologie vybraných zástupců čeledi Hymenochaetaceae na Šumavě. In: *Houby a les*. Brno: konference Houby a les, Brno, 1999, s. 189–202.

- HOLEC, Jan, SVRČEK, Mirko, KOTLABA, František a kol. *Biodiverzita, ekologie a rozšíření hub (makromycetů) v málo prozkoumaných nebo v minulosti nepřístupných oblastech Šumavy*. – Ms. 1997, 17 s. [Zpráva o výsledcích projektu Ministerstva kultury ČR PK96M05PO124 za rok 1997, depon. In: Mykologické oddělení NM, Ministerstvo kultury ČR, správa NP Šumava].
- HOLEC, Jan, SVRČEK, Mirko, KOTLABA, František a kol. *Biodiverzita, ekologie a rozšíření hub (makromycetů) v málo prozkoumaných nebo v minulosti nepřístupných oblastech Šumavy*. – Ms. Praha, 1999, 84 s., 8 příloh. [Závěrečná zpráva o výsledcích projektu Ministerstva kultury RK96P01OMG024, období 1996–1998; depon. In: Správa NP Šumava, Mykologické odd. Národního muzea, Ministerstvo kultury ČR, knihovna katedry botaniky PřF UK Praha].
- HOLEC, Jan. *Reliktní druhy hub na Šumavě - studium a vyhodnocení biodiverzity makromycetů na mykologicky málo známých lokalitách s přirozenou až pralesovitou vegetací*. – Ms. 1999, 14 s. [Zpráva o výsledcích projektu Ministerstva kultury ČR RK99P03OMG002 za rok 1999, depon. In: Mykologické oddělení NM, Ministerstvo kultury ČR, správa NP Šumava].
- HOLEC, Jan. *Mykoflóra Šumavy – základní literární prameny a shrnutí biodiverzity makromycetů v nejvýznamnějších biotopech*. In: *Silva Gabreta*. 2000, č. 5, s. 69–82.
- HOLEC, Jan. *Vzácné houby z rodů Cordyceps a Phaeocollybia na Šumavě - rozbor taxonomie a ekologie nových nálezů z Po vydíří a celkové shrnutí výskytu*. In: *Silva Gabreta*. 2001, č. 6, s. 87–96.
- HOLEC, Jan. *Reliktní druhy hub na Šumavě - studium a vyhodnocení biodiverzity makromycetů na mykologicky málo známých lokalitách s přirozenou až pralesovitou vegetací*. – Ms. 2001, 60 s. [Závěrečná zpráva o výsledcích projektu ministerstva kultury RK99P03OMG002 za období 1999–2001, depon. in: Mykologické oddělení Národního muzea, správa NP Šumava].
- HOLEC, Jan. *Ježatec různozubý (Creolophus cirrhatus) na Boubíně – první nález na Šumavě a nejvýše položený v Čechách* [Creolophus cirrhatus in the “Boubínský prales” virgin forest – the first find in the Bohemian Forest and the highest one in Bohemia] – Mykol, 2003. *Listy*, 2002, no. 83, s. 8–10.
- SUKOVÁ, Markéta. Contribution to the knowledge of herbicolous ascomycetes and mitosporic fungi in the Šumava Mountains (Czech Republic). *Fritschiana*, 2003, č. 42, s. 59–66.
- HOLEC, Jan. Rare and interesting fungi from the Vydra - Otava river valley in Šumava National Park (Bohemian Forest, Czech Republic). In: *Silva Gabreta*. 2004, č. 10, s. 79–86.
- HOLEC, Jan. Vazba hub na stupeň přirozenosti lesů v Národním parku Šumava. – Mykol. *Listy*, 2006, no. 97, s. 36–37.
- HOLEC, Jan, KUČERA, Tomáš a BALNER, Vít. Ecology and distribution of Myriosclerotinia caricis-ampullaceae (Sclerotiniaceae, Ascomycota) in Central Europe with remarks on its world distribution. *Sydowia*, 2007, vol. 59, no. 1, s. 57–74.
- HOLEC, Jan a BERAN, Miroslav. Distribution, ecology and fructification of a rare ascomycete, Pseudorhizina sphaerospora, in the Czech Republic and its habitats in Europe. *Czech Mycol*, 2007, vol. 59, no. 1, s. 51–66.
- HOLEC, Jan a KUČERA, Tomáš. Remarks to the ecology of the boreo-montane polypore Amylocystis lapponica based on data from the Czech Republic and Poland. *Acta Mycologica*, 2007, vol. 42, no. 2, s. 161–168.
- HOLEC, Jan a KUČERA, Tomáš. Rare fungus Pseudorhizina sphaerospora in the Boubínský Prales virgin forest (Czech Republic, Bohemian Forest) – its microlocalities and habitats in the year 2007. In: *Silva Gabreta*. 2008, roč. 14, č. 2, s. 85–92.
- HOLEC, Jan. Valid publication of the name *Tricholomopsis flammula* (Fungi, Basidiomycota, Tricholomataceae), a species clearly separated from *T. rutilans*. *Journal of the National Museum, Natural History Series*, 2009, vol. 178, no. 3, s. 7–13.
- HOLEC, Jan a KOLAŘÍK, Miroslav. *Tricholomopsis flammula* (Basidiomycota, Agaricales) – molecular taxonomy, delimitation, variability and ecology. - *Mycol. Progress*, 2011, č. 10, s. 93–99.
- HOLEC, Jan. Notes to the ecology of Pseudorhizina sphaerospora (Fungi, Ascomycota) in the Boubínský Prales National Nature Reserve. In: *Silva Gabreta*. 2012, vol. 18, no. 2, s. 91–94.

- HOLEC, Jan a KOLARŤÍK, Miroslav. *Ossicaulis lachnopus* (Agaricales, Lyophyllaceae), a species similar to *O. lignatilis*, is verified by morphological and molecular methods. *Mycological Progress*, 2013, no. 12, s. 589–597.
- HOLEC, Jan a KRŤÍŽ Martin. Current occurrence of *Pseudoplectania melaena* (Fungi, Ascomycota) in the Boubínský Prael National Nature Reserve. In: *Silva Gabreta*. 2013, vol. 19, no. 2, s. 73–80.
- HOLEC, Jan. Notes to the ecology of *Pseudorhizina sphaerospora* (Fungi, Ascomycota) in the Boubínský Prael National Nature Reserve. In: *Silva Gabreta*. 2012, vol. 18, no. 2, s. 91–94.
- KŮRKA, Antonín. Nález křížáka *Araneus saevus* (L. Koch, 1872) v Čechách (Araneida: Araneidae). The discovery of *Araneus saevus* (L. Koch, 1872) in Bohemia (Araneida: Araneidae). *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1981, roč. 150, č. 1–4, s. 55–57.
- KŮRKA, Antonín. Historie arachnologického výzkumu Šumavy. History of the arachnological research in the Šumava Mts. (Bohemia). *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1990, roč. 159, s. 12.
- KŮRKA, Antonín. Some rare and remarkable spider species (Araneida) from peatbogs of the Czech Republic. Některé vzácné a pozoruhodné druhy pavouků (Araneida) z rašeliníšť České republiky. *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1995, roč. 164, s. 77–86.
- KŮRKA, Antonín. Sto let výzkumů zoologického oddělení Národního muzea na Šumavě: Pavouci [Hundred years of research made by Zoological Department of National Museum in Šumava Mts.: Spiders]. *Šumava*, 1995, roč. 8, s. 10, 15.
- KŮRKA, Antonín. The arachnofauna of Bohemian peatbogs. Spiders (Araneida) of two peatbogs in the Šumava Mountains. In: *Acta Musei Nationalis Pragae*. 1994, řada B, roč. 50, s. 93–106.
- KŮRKA, Antonín. Wolf spiders (Lycosidae) in the peatbogs of the Czech Republic. In: RŮŽIČKA, Vlastimil (ed.). *Proceedings of the 15th European Colloquium of Arachnology*. České Budějovice: Institute of Entomology, 1995, s. 226.
- KŮRKA, Antonín. Remarks on the peatbog spider fauna in the Šumava Mts. (Araneida). In: *Silva Gabreta*. 1996b, roč. 1, s. 195–196.
- KŮRKA, Antonín. The spider fauna of Bohemian peatbogs. Check-list of spider species found in the peatbogs of the Šumava Mts. region. *Acta Musei Nationalis Pragae*, 1997, řada B, roč. 53, s. 11–35.
- KŮRKA, Antonín. Pavouci [Spiders]. In: *Šumava – příroda, historie, život* [Šumava Mountains – nature, history, life]. Praha: Baset, 2003, s. 235–242.
- KŮRKA, Antonín a HRADSKÁ Ivana. Spiders of the Šumava Mts. (Bohemian Forest) – current state of knowledge. In: *Aktuality šumavského výzkumu, Sborník z konference*. Srní, 19 – 20. 10. 2010, s. 59–60.
- PFLEGER, Václav. Výsledky faunistického výzkumu měkkýšů (Mollusca) Chráněné krajinné oblasti Šumava (CHKOŠ) [Results of faunistic research of molluscs (Mollusca) of the Šumava PLA]. *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1981 roč. 150, s. 1–10.
- PFLEGER, Václav. Historie malakologického výzkumu Šumavy [History of the malacological research in the Šumava Mts. (Bohemia)]. *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1990, roč. 159, s. 26.
- PFLEGER, Václav. Měkkýši (Mollusca) v údolí Zhůrského a Pěnivého potoka u Horské Kvildy (Šumava) [Molluscs of the Zhůrský and Pěnivý Creeks valleys near Horská Kvilda]. *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1990, roč. 159, s. 13–25.
- PFLEGER, Václav. Měkkýši (Mollusca) v okolí Českých Žlebů (Šumava) [Molluscs of the surrounding of České Žleby]. *Časopis Národního muzea, Řada přírodovědná*, 1994, roč. 163, s. 95–102.
- PFLEGER, Václav. Weichtiere (Mollusca) der Reservation Boubín und der Umgebung von Zátoň, Šumava (Böhmerwald). *Sborník Národního muzea v Praze*. 1995, roč. 51B, s. 23–36.
- PFLEGER, Václav. Malakozoologický výzkum šumavských pralesů [Malacological research of Šumava primeval forests]. In: *Silva Gabreta*. 1996, roč. 1, s. 175–177.
- PFLEGER, Václav. Die Weichtiere (Mollusca) in der Umgebung von Kašperské Hory (Bergreichenstein). In: *Acta Musei Nationalis Pragae, Hist. Nat.* 1997, řada B, roč. 51, s. 23–36.

ŠREIN, Vladimír a LITOCHEB, Jiří, ŠREINOVÁ Blanka a kol. Zlatonosná mineralizace v okolí Horské Kvildy na Šumavě, Česká republika. *Bulletin mineralogicko-petrologického oddělení*, 2008, roč. 16, č. 2, s. 153–176.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří mi poskytli cenné informace a rady čímž umožnili vznik této zprávy.

Věřím, že i do budoucna, si objekt stanice najde své příznivce z řad mladých výzkumníků, kteří svou prací navážou na generace předchozí.

Použité zdroje:

Staniční deníky terénní stanice Horská Kvilda.

ŠTĚPÁNEK, Otakar. Stopadesát let zoologie Národního muzea v Praze (1818–1968). /150 years of zoology in the National Museum Prague/. *Časopis Národního muzea*, odd. přírodovědný, 1975, č. 138–139, s. 1–158. Soukromý archiv Dr. O. Štěpánka.

Česká televize, dokumentární pořad Neznámí hrdinové, Pohnuté osudy – Karel Fořt, vyrobeno 2010.